

C-743/22. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2022. december 1.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Tribunal Supremo (Spanyolország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2022. november 15.

Felülvizsgálatot kérelmező fél:

DISA SUMINISTROS Y TRADING, S. L. U.

Ellenérdekű fél:

Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Az alapeljárás tárgya

Ásványolajok jövedéki adója – Autonóm adómérték – A fordított adózás helyesbítése és az uniós jog megsértése miatt jogalap nélkül megfizetett összegek visszatérítése iránti kérelem – Az adófizetésre jogszabály alapján történő áthárítás útján kötelezett adóalany által benyújtott kérelem – Eljárási jogi eszközök – A jogalap nélküli gazdagodás bizonyítása

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – EUMSZ 267. cikk – Egy nemzeti rendelkezésnek a 2003/96/EK irányelvvel való összeegyeztethetősége – Az autonóm közösség területére korlátozódó adómérték

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi

irányelvet és különösen annak 5. cikkét, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti rendelkezés, mint a 1992. december 28-i Ley 38/1992, de Impuestos Especiales (a jövedéki adókról szóló 38/1992. sz. törvény) 50b. cikke, amely felhatalmazta az autonóm közösségeket arra, hogy az ásványolajok jövedéki adójának területenként eltérő adómértékeit állapítsák meg ugyanazon termék tekintetében?

Ítélezési gyakorlat és az uniós jog hivatkozott rendelkezései

Az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv: 4., 5. és 6. cikk.

2003. október 2-i Weber's Wine World és társai ítélet, C-147/01, EU:C:2003:533, 115. és 116. pont.

2017. június 14-i Compass Contract Services ítélet, C-38/16, EU:C:2017:454, 29. és 30. pont.

2005. október 6-i MyTravel ítélet, C-291/03, EU:C:2005:591, 17. pont.

2011. október 20-i Danfoss és Sauer-Danfoss ítélet, C-94/10, EU:C:2011:674.

2011. szeptember 6-i Lady & Kid és társai ítélet, C-398/09, EU:C:2011:540, 20. pont.

1997. január 14-i Comateb és társai ítélet, C-192/95–C-218/95, EU:C:1997:12, 22. pont.

2022. február 7-i Vapo Atlantic végzés, C-460/21, EU:C:2022:83, 40. pont.

2012. október 25-i Bizottság kontra Franciaország ítélet, C-164/11, nem tették közzé, EU:C:2012:665.

2021. január 14-i Bizottság kontra Olaszország ítélet (üzemanyag vásárlásához való hozzájárulás), C-63/19, EU:C:2021:18.

2018. július 25-i Messer France ítélet, C-103/17, EU:C:2018:587.

A nemzeti jog hivatkozott rendelkezései

Az 1992. december 28-i Ley 38/1992, de Impuestos Especiales, en su versión modificada por la Ley de Presupuestos Generales del Estado para el año 2012 (a 2012. évi általános állami költségvetésről szóló törvénnyel módosított, a jövedéki adókról szóló 38/1992. sz. törvény)

50b. cikk:

„1. Az autonóm közösségek [...] a területükön kínált termékek kiegészítő adóztatása céljából megállapíthatják az ásványolajok autonóm jövedékiadó-mértékét. Az autonóm jövedékiadó-mérték alkalmazása e törvény rendelkezéseivel, valamint az autonóm közösségek finanszírozásáról szóló rendeletekben meghatározott korlátokkal és feltételekkel összhangban történik.

2. Az alkalmazandó autonóm jövedékiadó-mértéke az azon autonóm közösségre vonatkozó mérték, amelynek területén sor kerül az adóztatott termékek végső fogyasztására. [...]

3. Az adóalanyok [azon létesítmények tulajdonosai, amelyekből a termékeket e létesítményektől eltérő autonóm közösség területére továbbszállítják,] jogosultak a fizetendő adóból [...] levonni az autonóm jövedékiadó-mérték alkalmazása után az áthárítás útján előzetesen viselt vagy az árba beépített adókat. Ha a levonható adók összege az egyes adózási időszakban meghaladja a fizetendő adó összegét, az adóalany a rendeletben meghatározandó feltételek szerint a különbözet visszatérítésére vagy kompenzációra jogosult. [...]”

Ezt a cikket a 2018. évi általános állami költségvetésről szóló törvény értelmében 2019. január 1-jei hatállyal hatályon kívül helyezték, aminek következtében az autonóm adómérték az állami jövedékiadó-mértékbe került beépítésre, „annak érdekében, hogy a közösségi szabályozás keretein belül garantálják a piac egységét az üzemanyagok és fűtőanyagok területén, anélkül, hogy ez az intézkedés sértené az autonóm közösségek forrásait”.

A 2009. december 18-i Ley 22/2009, por la que se regula el sistema de financiación de las Comunidades Autónomas (az autonóm közösségek finanszírozási rendszerének szabályozásáról szóló 22/2009. sz. törvény) (2013-tól hatályos változat).

44. cikk: „Az autonóm közösség területén előállított ásványi olajok jövedéki adójából származó bevétel autonóm közösség részére történő átengedése.”

E törvény hetedik átmeneti rendelkezése értelmében az ásványolajok autonóm adójának mértéke lépett az egyes ásványolajok kiskereskedelmi értékesítésére vonatkozó korábbi, 2012. december 31-én megszüntetett autonóm adómérték helyébe.

A 2003. december 17-i Reglamento general de desarrollo de la Ley 58/2003, General Tributaria, en materia de revisión en vía administrativa (az általános adótörvénynek a közigazgatási úton történő felülvizsgálatáról szóló 58/2003. sz. törvény általános végrehajtási rendelete. (A 2005. május 13-i 520/2005. sz. királyi rendelettel jóváhagyva).

14. cikk: „1. A jogalap nélkül kifizetett összegek visszatérítését a következő személyek vagy szervezetek jogosultak kérni:

[...]

c) Ha a jogalap nélkül kifizetett összeg olyan adókra vonatkozik, amelyeket jogszabályi kötelezettség alapján át kell hárítani, [...] az adót viselő személy vagy szervezet.

2. A jogalap nélkül bevallott összegek visszatérítésére a következő személyek vagy szervezetek jogosultak:

c) Az a személy vagy szervezet, aki vagy amely az adót viselte, ha a jogalap nélkül kifizetett összeg olyan adókra vonatkozik, amelyeket jogszabály alapján más személyekre vagy szervezetekre kell áthárítani. [...]"

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 A DISA, SUMINISTROS Y TRADING, S.L. (a továbbiakban: DISA) az ásványolajok jövedéki adója tekintetében különböző adóalanyok által benyújtott fordított adózás helyesbítését kérte a spanyol Administración Tributariától (adóhatóság, a továbbiakban: adóhivatal) a 2013–2015. évekre vonatkozóan, mivel olyan adóalanynak minősül, amely az említett adó bevallott összegeit jogszabály alapján történő áthárítás útján az autonóm adómérték miatt viselte; illetve az említett adó tekintetében megfizetett összegek visszatérítését kérte, mivel úgy véli, hogy a hivatkozott autonóm adómérték ellentétes az uniós joggal.
- 2 Az említett kérelmeket az adóhatóság határozataival elutasította, amelyeket a DISA megtámadott a Tribunal Económico-Administrativo Central (központi adóügyi tanács, Spanyolország) előtt, amely hallgatólagos határozattal elutasította a keresetét. A DISA e hallgatólagos határozat ellen fellebbezést nyújtott be az Audiencia Nacionalhoz (tartományi bíróság, Spanyolország), amelyet az 2020. november 25-i ítéletével elutasított. A DISA ez utóbbi ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Tribunal Supremohoz (legfelsőbb bíróság, Spanyolország), a kérdést előterjesztő bírósághoz.
- 3 Ami az alapeljárás összefüggéseit illeti, az egyike a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) előtt folyamatban lévő számos olyan fellebbezésnek, amelyek az ásványolajok autonóm jövedékiadó-mértéke, vagyis az adómérték valamely autonóm közösség területén alkalmazandó része ellen irányulnak, mivel azt az uniós joggal ellentétesnek vélik. Azon kérdést illetően, hogy *ki és milyen eljárási úton kérheti az adóhatóságtól az adó tekintetében jogalap nélkül kifizetett összegek visszatérítését az uniós jog megsértésére hivatkozva*, az említett fellebbezések közül egyesekben a jogalap nélkül kifizetett összegek visszatérítését olyan, az adójogviszonyon kívüli harmadik fél kérte az adóhivataltól, aki azt állította, hogy az üzemanyag vevőjeként az áremelkedés miatt viselte az adóterhet. Az 1908/20. sz. fellebbezési eljárásban az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az ilyen kérelem elfogadható, ezzel szemben az 1902/21. sz. fellebbezési eljárásban az elsőfokú bíróság másképpen döntött, mivel úgy ítélte meg, hogy az adójogviszonyon kívüli harmadik fél nem indíthat a jogalap nélkül kifizetett összegek visszatérítésére irányuló adóügyi eljárást, hanem polgári jogi eljárás keretében kell fellépnie az eladóval szemben, vagy adott esetben az államnak az

uniós jog megsértése miatti felelősségét kell érvényesítenie, ha bizonyítani tudja az adójogi szabály és az őt ért vagyoni kár közötti okozati összefüggést.

- 4 A kérdést előterjesztő bíróság emlékeztet arra, hogy bár az Európai Unió Bírósága szerint a tagállam köteles az uniós jog megsértésével beszedett adók visszatérítésére (a 2017. június 14-i Compass Contract Services ítélet, C-38/19, 29. pont), az is igaz, hogy az uniós jog nem szabályozza az ilyen visszatérítés érvényesítésének eljárási jogi eszközeit, így az egyes tagállamok feladata, hogy meghatározza e kérelmek benyújtásának feltételeit, amelyeknek tiszteletben kell tartaniuk az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elvét (a 2005. október 6-i Mytravel ítélet, C-291/03, 17. pont), amely szempontok a jelen fellebbezésben nem vitatottak. Spanyolországban ennek az eljárási autonómiának a kifejeződésékként az 58/2003. sz. törvény 14. cikke a tartozatlan adót az adójogviszony részeseként jogszabály alapján viselő személyt felruházta azzal a *jogosultsággal*, hogy e megfizetett összegek visszatérítését *kérheti és azt elérheti*. A DISA az ásványolajok jogszabály alapján más adóalanyokra áthárított jövedéki adóját viselő jogalany jogállásával rendelkezik, és ezért a spanyol jog szempontjából jogosult arra, hogy – az adóhivataltól – *kérje* a fordított adózás helyesbítését, valamint az áthárított összegek visszatérítését, és adott esetben – ha teljesülnek a jogszabályokban és az ítélezési gyakorlatban meghatározott feltételek – a jogalap nélkül kifizetett összegek visszatérítésére irányuló adóügyi eljárás keretében *megkapja* a visszatérítést.
- 5 Ezt a következtetést nem kérdőjelezi meg a főtanácsnoknak egy olasz bíróság által benyújtott, a C-316/22. sz., Gabel Industria Tessile SpA, Canavesi SpA kontra A2A Energia SpA és társai ügy alapját képező előzetes döntéshozatal iránti kérelemre való hivatkozása, aminek szerinte a jelen kereset – a kérdés előzetes döntéshozatalra történő előterjesztése nélküli – felfüggesztéséhez kell vezetnie addig, amíg a Bíróság el nem oszlatja az olasz bíróság kétségeit. Az említett ügyben ugyanis egy végső fogyasztó esetében elutasították, hogy a jogalap nélkül megfizetett adó visszatérítését közvetlenül az államtól kérje, polgári jogi igényt pedig csak az adóalannal szemben érvényesíthet. A Bíróság ítélezési gyakorlatában elfogadta, hogy miután megállapítást nyer, hogy az adót a végső fogyasztóra (a vevőre) áthárították, a tagállam főszabály szerint elutasíthatja a jogalap nélkül megfizetett adó visszatérítése iránti kérelmet azzal az indokkal, hogy nem az említett vevő fizette meg az adót az adóhatóságoknak, feltéve hogy ez a személy – ha tényleg viseli a végső terhet – a belső jog értelmében érvényesíthet polgári jogi igényt az adóalannal szemben (vagy az adót levonó személlyel szemben), és hogy az adóalany általi visszatérítés a gyakorlatban nem lehetetlen vagy rendkívül nehéz – különösen az adóalany fizetési képtelensége esetén –, amely esetben a vevő a visszatérítés iránti kérelmével közvetlenül az adóhatósághoz fordulhat (2011. október 20-i Danfoss A/S-ítélet, C-94/10). Annak megítélése, hogy e nemzeti polgári jogi eljárás valójában lehetetlenné vagy rendkívül nehézé teszi-e az említett jog gyakorlását, kizárólag a nemzeti bíróság feladata.

- 6 *Ami a jogalap nélküli gazdagodás elvével mint az uniós jog megsértésével beszedett adók visszatérítési kötelezettsége alóli kivétellel kapcsolatos kételyeket illeti, jöllehet a DISA azt állítja, hogy a spanyol szabályozás (nevezetesen az 58/2003. sz. törvény 14. cikke) nem követeli meg annak bizonyítását, hogy a jogellenes adó visszatérítése nem vezet jogalap nélküli gazdagodáshoz, a kérdést előterjesztő bíróság a Bíróság e tekintetben kialakított ítélkezési gyakorlatára emlékeztet, amely szerint a tartozatlan adónak a vevőre való közvetlen áthárítása képezi az uniós jog megsértésével kivetett adók visszatérítéséhez való jog alóli egyetlen kivételt (2011. szeptember 6-i Lady & Kid és társai ítélet, C-398/09, EU:C:2011:540, 20. pont). A vevőtől korábban beszedett adó összegének a gazdasági szereplő részére történő visszatérítése ugyanis kétszeres fizetéssel lenne egyenértékű, amely jogalap nélküli gazdagodásnak minősíthető, anélkül azonban, hogy orvosolnák azokat a következményeket, amelyeket az adó jogellenessége okozott a vevő számára (1997. január 14-i Comateb és társai ítélet, C-192/95–C-218/95, EU:C:1997:12, 22. pont). Másfelől a nemzeti hatóságoknak és bíróságoknak kell megakadályozniuk az ilyen jogalap nélküli gazdagodás létrejöttét, ideértve azt az esetet is, ha a nemzeti jog erről nem rendelkezik (2022. február 7-i Vapo Atlantic végzés, C-460/21, ECLI:EU:C:2022:83, 40. pont).*
- 7 Tekintettel arra, hogy a tényleges – teljes vagy részleges – áthárítás számos, az egyes kereskedelmi ügyletekre jellemző tényezőtől függ, és végső soron a nemzeti bíróság által vizsgálandó ténykérdésről van szó, az előzetes döntéshozatalra utalás nem szükséges a jogalap nélküli gazdagodás elve – annak a visszatérítési kötelezettség akadályának minősülő dimenziója – tekintetében, amelynek megfelelő értékelésére a jelen keresetet elbíráló ítéletben kerül majd sor, figyelembe véve az ügy konkrét körülményeit és a Bíróság e tárgyban kialakított bőséges ítélkezési gyakorlatát.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 8 Kérelmei alátámasztására a DISA azzal érvelt, hogy az ásványolajoknak a jövedéki adókról szóló 38/1992. sz. törvény 50b. cikkében meghatározott, 2013. január 1-je óta hatályos autonóm jövedékiadó-mértéke sérti az uniós jogot, mivel ellentétes a 2003/96 irányelv egyes rendelkezéseivel. A DISA szerint a jövedékiadó-tehernek termékenként és felhasználásonként azonosnak kell lennie az ország egész területén, regionális egyenlőtlenségek fennállására tekintet nélkül. Véleménye szerint a 2003/96 irányelv 5. cikkéből az következik, hogy a tagállamok csak az abban kifejezetten felsorolt esetekben alkalmazhatnak eltérő adómértékeket, más esetekben nem. A DISA szerint az ásványolajok ezen autonóm jövedékiadó-mértékének a jövedéki adókról szóló törvény 50b. cikkének 2019. január 1-jével történő hatályon kívül helyezését követően, a Bizottsághoz benyújtott panasz nyomán az állami jövedékiadó-mértékbe történő integrálása a jogalkotó általi hallgatóságos elismerését jelenti annak, hogy az ásványolajok eltérő autonóm jövedékiadó-mértékei ellentétesek voltak az uniós joggal. A DISA azzal is érvel, hogy a Bizottság korábbi adóügyi és vámuniós főigazgatója, Michel Aujean szerint „a dolgok jelenlegi állása szerint a rendelkezésre álló információk

alapján úgy tűnik, hogy ezen adók autonóm közösségek szerinti differenciálása nem tartja tiszteletben a harmonizált jövedéki adók egységének alapelvét” (idézet az „Az autonóm közösségek finanszírozási rendszerének reformjáról szóló jelentés. Az autonóm közösségek 2002-től alkalmazandó új finanszírozási rendszerének tanulmányozására és javaslatára létrehozott bizottság.” című jelentésből). A DISA azt állítja továbbá, hogy a jelen ügyre átültethetők a Bíróság által a 2012. október 25-i Bizottság kontra Franciaország ítéletében (C-164/11) tett megállapítások, amelyek szerint Franciaország nem teljesítette a 2003/96 irányelvből eredő kötelezettségeit, mivel az adózásra vonatkozóan a villamos energia árak egyenlőtlenségének kiváltására alkalmas regionalizációt tartott fenn. Végül a DISA – Jean Richard de la Tour főtanácsnok C-63/19. sz. ügyre vonatkozó indítványára hivatkozva – előadja, hogy a *nemzeti egységesség elve* a harmonizált jövedéki adókra is irányadó, és megköveteli, hogy az adóteher termékenként és felhasználásonként regionális egyenlőtlenségek fennállása nélkül azonos legyen az ország egész területén.

- 9 Tekintettel az uniós jognak a jelen jogvitára gyakorolt hatására, a kérdést előterjesztő bíróság felhívta a feleket, hogy a 2003/96 irányelv fényében – különböző szempontokból – lényegében az ásványolajokra vonatkozó autonóm jövedékiadó-mérték uniós joggal való összeegyeztethetőségéről foglaljanak állást.
- 10 Válaszában a DISA lényegében azzal érvelt, hogy nem szükséges előzetes döntéshozatali kérdést előterjeszteni, mivel a Bíróság ítélezési gyakorlata szerint az ásványolajok autonóm jövedékiadó-mértéke ellentétes a 2003/96 irányelv ezen irányelv 4., 14., 15., 17. és 19. cikkével összefüggésben értelmezett 5. cikkével, mivel az (autonóm közösségenként) eltérő adómérték ellentétes a *nemzeti egységesség elvével*, amely szerint a jövedékiadó-mértéknek termékenként és felhasználásonként regionális egyenlőtlenségek fennállása nélkül azonosnak kell lennie az ország egész területén.
- 11 A közigazgatási hatóság azzal érvelt, hogy nem szükséges előzetes döntéshozatali kérdést előterjeszteni, mivel először is, az ásványolajokra vonatkozó autonóm jövedékiadó-mérték uniós joggal való összeegyeztethetőségének kérdése sem a fellebbezési eljárásban, sem első fokon nem képezte vita tárgyát, és hipotetikus kérdésnek minősül; másodsor, sem a 2003/96 irányelv 5. cikke, vagy az említett irányelv más rendelkezése, sem pedig a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről és a 92/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. december 16-i 2008/118/EK tanácsi irányelv nem azt írja elő, hogy az egyes államokon belül egységes adómértéket kell megállapítani, hanem csak azt, hogy minimális adómértékeket; harmadszor, az autonóm adómérték meghatározása a spanyol alkotmány által az autonóm közösségek számára biztosított és az EUMSZ 4. cikk (2) bekezdése által védett politikai autonómia pénzügyi vetületének megnyilvánulása, és negyedszer, a belső piac megfelelő működését nem veszélyezteti az, hogy az autonóm közösségek autonóm adómértékeket állapítanak meg egyes, a jövedéki adókról szóló törvény 50b. cikkében meghatározott termékek külön megadóztatása céljából.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

- 12 A kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy összeegyeztethető-e az uniós joggal az ásványolajok autonóm jövedékiadó-mértéke.
- 13 Az ugyanebben a tárgyban benyújtott fellebbezésekben az alacsonyabb fokú bíróságok egyike sem döntött még ebben a kérdésben, mivel a vita mindig a jogalap nélkül kifizetett összegek visszatérítésének érvényesítésére választott eljárási út megfelelőségére összpontosult. A felülvizsgálati eljárásban megtámadott, 2020. november 25-i ítéletében az Audiencia Nacional (tartományi bíróság) elismerte, hogy a 2003/96 irányelv értelmezésével kapcsolatos jogi kétségek tisztázása érdekében indokolt előzetes döntéshozatal iránti kérelmet benyújtani, de a DISA által viselt összegek visszafizetésére irányuló kérelem elutasítására szorítkozott, mivel a fellebbező nem bizonyította ezen összegek más személyekre történő áthárítását, amivel elkerülhető lett volna a jogalap nélküli gazdagodás megállapítása. A Bíróság 2003. október 2-i, Weber’s Wine World és társai ítéletére (C-147/01) hivatkozva az Audiencia Nacional (tartományi bíróság) ítéletében megállapította, hogy „jóllehet az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatával ellentétben az, hogy léteznek sajátosságok az uniós jog megsértésével kivetett adók visszatérítésére irányuló eljárásokban, valamint az adóáthárítás vélelme vagy a bizonyítást lehetetlenné vagy rendkívül nehézé tevő bizonyítási feltételek kerülnek előírásra, e bíróság úgy ítéli meg, hogy a felperes keresete nem fogadható el, mivel nem jár el tisztességesen és átláthatóan akkor, amikor több millió eurós adóvisszatérítést követel anélkül, hogy akárcsak minimális kísérletet is tett volna annak bizonyítására, hogy esetében ez nem vezet jogalap nélküli gazdagodáshoz azáltal, hogy konkrét információkat nyújt a bíróságnak az autonóm adómérték hatálybalépése óta végrehajtott ügyletekről, az üzemanyagáraknak az adómérték hatálya alatti alakulásáról, vagy adott esetben a nyereség csökkenéséről, amely az adóteher vevőre való áthárítása következtében az értékesítési volumen visszaesése miatt következett be”.
- 14 Az Abogado del Estado (az állam jogi képviselője) állításával szemben a jelen előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés nem minősül hipotetikus kérdésnek. A DISA ugyanis közigazgatási úton kérte az ásványolajok „autonóm adómértéke” miatt általa megfizetett összegek visszafizetését arra hivatkozva, hogy ezek az összegek az uniós jogba ütköznek, amely követelést az Audiencia Nacional (tartományi bíróság) és e Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) előtt fenntartott és érvényesíteni kívánt. Az adóhatóság ráadásul elismerte, hogy a DISA jogosult volt adóügyi eljárás útján adóvisszatérítést kérni, mivel az adófizetésre áthárítás alapján kötelezett adóalanyról van szó. Az elsőfokú bíróság volt azonban az, amely a DISA említett visszatérítés iránti kérelme jogosultságát először megkérdőjelezte, mert úgy vélte, hogy mivel a felperes nem bizonyította, hogy nem hárította át az adóterhet (az áron keresztül) az üzemanyag vevőire, jogalap nélkül gazdagodhatott. Másrészt e Tribunal Supremónak (legfelsőbb bíróság) meg kell ismernie a 2003/96 irányelv bizonyos olyan rendelkezéseinek értelmezését, amelyek – a kifizetett összegek visszatérítését kérők véleménye szerint – az

ásványolajok „autonóm adómértékének” tartozatlan jellegét igazolják. A jelen fellebbezést illetően a DISA azon jogosultságát, hogy a jogalap nélkül megfizetett összegek visszatérítését a megfelelő adóügyi eljárás keretében kérje, az eljárási autonómia elve alapján a nemzeti joggal összhangban kell eldönteni, az pedig korábban már megállapításra került, hogy a DISA ezen jogosultságát nem lehet megtagadni. Ettől el kell választani a visszatérítés alóli kivételként értelmezett jogalap nélküli gazdagodás elvéből fakadó következményekkel és az ezekre vonatkozó bizonyítási teherrel kapcsolatos kérdéseket, amelyeket a Bíróság mindenesetre már kellően tisztázott.

- 15 A Bíróságnak a felek által az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés szükségességének tagadása érdekében hivatkozott – különösen a C-164/11. és a C-63/19. sz. ügyekben hozott – ítéleteire tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából nem derül ki egyértelműen a 2003/96 irányelv 5. cikkének azzal kapcsolatos értelmezése, hogy azzal ellentétes-e és milyen feltételek mellett az, hogy egy tagállamon belül az energiatermékek és a villamos energia megadóztatása terén ugyanazon termék tekintetében területenként eltérő adómértékek állapíthatók meg. A jogvita megoldása tehát ettől az értelmezéstől függ.

MUNKADOKUMENTUM